

LXXIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tillæg til § 9 i Lov om Hegn
af 6te Marts 1869.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 16de Marts 1872.)

Udvalgets Flertal (G. Jensen, Raaben, Laurber og Zahle) erkjender det som en væsentlig Mangel ved Hegnsloven, at der savnes Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med høje Plantninger paa Hegn, der ikke umiddelbart støde op til de Eiendomme og Grundstykker, hvis Besiddere eller Brugere føle sig brøstholdne ved de paagældende Hegn.

Er dette i og for sig en Mangel, vil denne fremtræde end mere følelig i det praktiske Liv, efterat en Afgjørelse ved en Overlandvæsenkommission, har udelukket fra de Rættigheder, § 9 i Hegnsloven vilde hjemle de Brøstholdne, saadanne Jordbrugere, hvis Eiendomme adskilles fra det for dem stadelige Hegn ved en offentlig Veie.

Et Medlem af Udvalget (G. M. Petersen) kan ikke indse, at der er nogen Nødvendighed for en Forandring i Loven om Hegn i den Retning, som Lovforslaget tilsigter. Offentlige Veie ere i Reglen saa brede, at det kun meget undtagelsesvis kan tænkes muligt, at Træer, som staa ved den ene Side af en Veie, kan forarsage Skade paa Eiendomme ved den modsatte Side. Her til kommer, at det maa antages, at, hvor Saadant i et enkelt Tilfælde kunde tænkes muligt, der vil den klagede Part i Reglen med Held kunne henvende sig til den paagældende Veie-Beistyrrelse. Det turde vel være, at Veikommunen ved sine Repræsentanter, som mæglende Part, kunde virke mere velgjørende imellem pirrelige og stridbare Naboer end enten Land-

væsenkommissærer eller Hegnsynsmænd. Varder skjellig Grund til Klage, vilde Beistyrrelsen formentlig tage Sagen paa sig; var der ikke, saa vilde den formentlige Kornrænde være bedst tjent med at blive vist tilbage.

Noget Mindet er det med Hensyn til „offentlige Gangstier“ og „private Veie“, thi disse ere ordentligvis meget smalle. Mindretallet kan derfor ikke have Noget imod, at det ved Lovforslaget Tilføjede finder Anvendelse paa disse, og tillader sig derfor i den Retning at stille et Endringsforslag. Nærmere Begrundelse af Mindretallets Stilling til den hele Sag agtes ved Sagens Forhandling i Thinget givet mundtlig.

De øvrige Medlemmer af Udvalget erkjende vel, at det allerede vilde være et Gode, om Lovens § 9 fik den ved Lovforslaget omhandlede Tilføjelse, selv om denne kun kom til at angaa private Veie og Stier optagne paa Regulativet. Men Udvalgets Flertal maa holde for, at efter den stedfundne Afgjørelse er det aldeles nødvendigt, at Loven faar i det Mindste denne Tilføjelse; thi slige private Veie eies i Reglen af flere, og dette vilde vanffeliggjøre den Brøstholdne i at komme til sin Ret. Hvad angaar Stier, hvis Grund ikke er expropriert, men som dog ere optagne paa Regulativet, vilde det være saare betænkeligt, om en Landvæsenkommission eller en Overlandvæsenkommission vilde efter Analogien af den omtalte Afgjørelse gjøre gældende, at den, der klagede over et Hegn paa den anden Side af